

Vulpecula ex-
coriata.

Per Ianum Cornarium Medicum Phisicum,
Hippocraticum in Schola Marpurgen.
Professore.

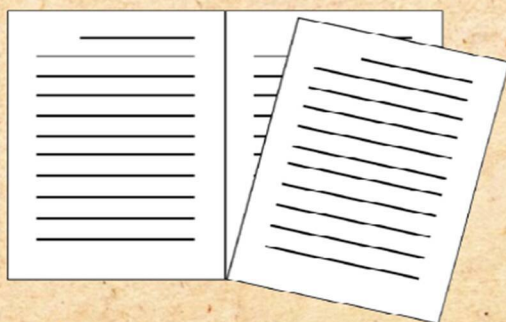
A. C. F.

Πρὸς τὴν λεοντὴν οὐ πάλαι κεκοιῶ χανών,
Καὶ τὴν γέωρ ἄλωπεκὴν ἀπώλεσε.

FRANCOFORTI, Apud Christianum
Egenolphum Hadamarium.

Mense Martio, An. M. D. XLV.

69

W woluminie kolejno współprawne sygnatury:

**Odręczny
spis tytułów**

SD 4122 II

SD 4123 II

SD 4124 II

SD 4125 II

SD 4126 II

SD 4127 II

Inc. 331

SD 4129 II

SD 4130 II

SD 4131 II

SD 4132 II

SD 4133 II

SD 4134 II

SD 4135 II

SD 4136 II

SD 4137 II

SD 4138 II

SD 4139 II

SD 4140 II

SD 4141 II

SD 4142 II

SD 4143 II

SD 4144 II

SD 4145 II

SD 4146 II

SD 4147 II

SD 4148 II

SD 4149 II

SD 4150 II

SD 4151 II

SD 4152 II

SD 4153 II

SD 4154 II

SD 4155 II

SD 4156 II

SD 4157 II

SD 4158 II

SD 4159 II

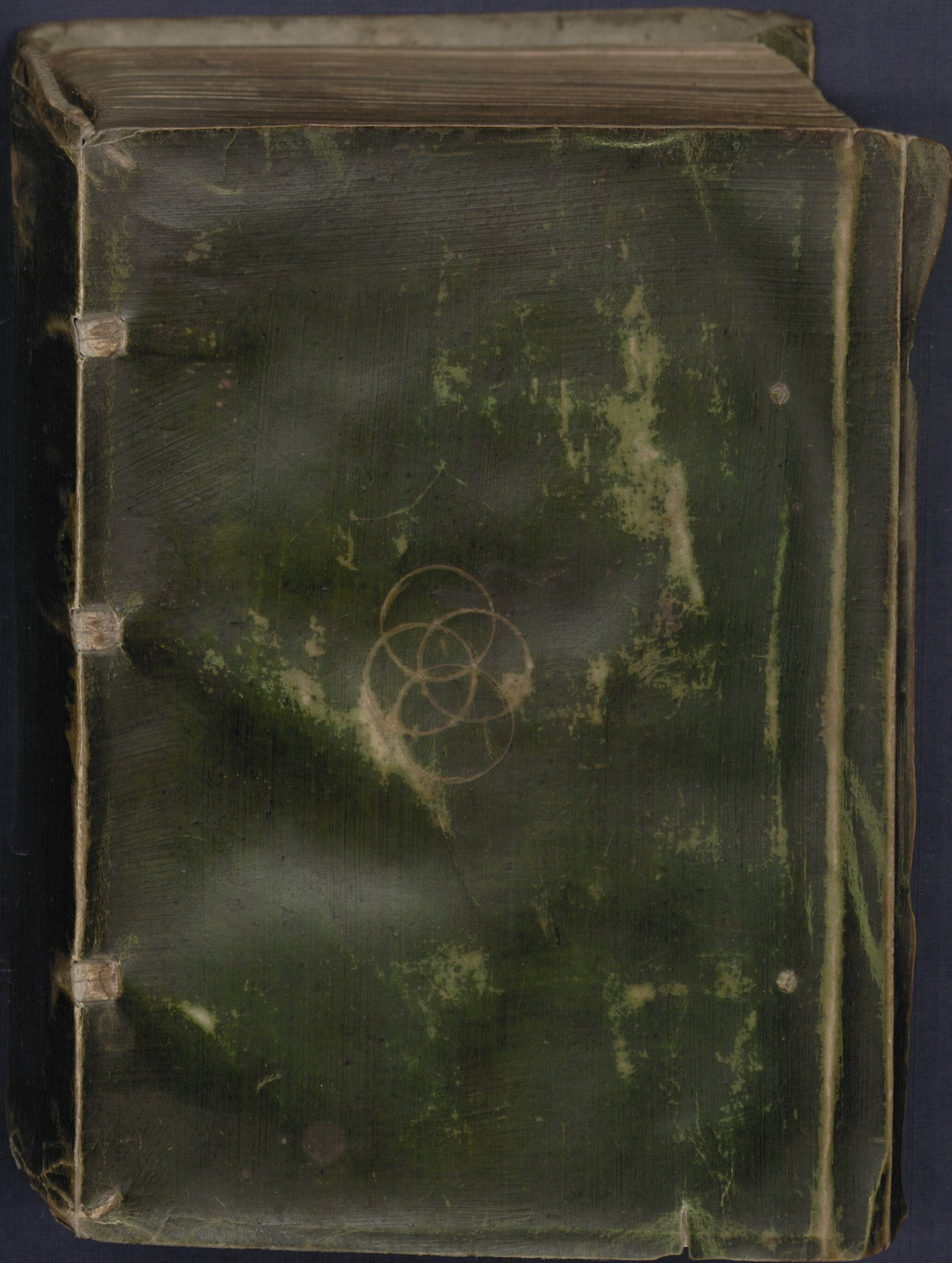
SD 4160 II

SD 4161 II

SD 4162 II

Inc. 331 b

Rkp. XVI wiek

In hoc libro contenta

- 1 Caxemes p. inera mediana, a de peste, Gab. f. yale p. 17. G.
- 2 Poptaria epigon medica, emde, Antiochia ad 62. L.
- 3 Podagra liden elegiac p. Ed. Hesp. Plogitio, 31. C.
- 4 Febrio dialogis Hottentis, 14 brendin Luthon. A.
- 5 In C. Plinij l. 30 cap. 122. Magia Apologia Tuteny. G.
- 6 Masheoli test de artificiali memoria. A.
- 7 Ars memoriae Ge. Sibitij a pœniata alio. A.
- 8 Vithenta Exorata p. linn Cornarind. ad 45. Encl.
- 9 Nita ac Brachila p. Vity. Exor. aspenanda p. i. d. Aug. 8.
- 10 Ad illibet calumnias Fudij, rufio Egenolphi. B.
- 11 Disputa de testam na a mial seminis na D. Roth a.
- 12 Disp. Wensley Baion q. D. Roth. Aet.
- 13 Disp. Homicij Schemey de morte Gori.
- 14 Disputa D. Amichatij de pœniemoria. D.
- 15 Disputationes duae D. Rothae p. Dolorandis aliq.
- 16 Disp. D. Amichatij, de 180 Comitah.
- 17 Disp. Casp. Naey de Phebonia. ad 48.
- 18 Disp. D. Fendij, p. Rerpadhero doctorendo.
- 19 Disp. D. Meney de catharus, rudente P. his. ad 49. C.
- 20 Disputa D. Roth cum Pœsthorfio de T. Helmhachia dny.
- 21 Allocatio a purgatio Sumat D. Naey, ad 51. C.
- 22 Disp. de plegione, 1 Hamilleij & Flacij.
- 23 De lotione a balneis D. Amichatij & Masheolis. E.

24. Disputa. R. Jacobi Tiliichij & Sincero & Nathero.
25. Diss. P. Rell, & Bodio, Nachholdo.
26. Diss. de causis febrind in græc, V. Clavinij.
27. Diss. P. Svin: Scheitij de Arthi T. Bi. nativa.
28. De sang & pituita V. Peembach & 3 Doctores
29. V. Peembach & doct. V. Quast medica (D)
31. De calore & spiritus nativis diss. Meinerij & Steinnich. C.
32. De nino & eius quatuor V. Hoffmann & Scheitij
33. De lacte diss. Hufsen & M. Baroth. 34. Estasis Strack.
35. Elementa Hipp. & Gal. V. Peembach & M. Baroth.
36. Reta moderat. ratio V. Meinerij. C.
37. Cæ & principia certitudinis V. Tiliij Regionioh. C.
38. Diss. de pfect. nativis diss. Lamm, Faysen.
39. Ougo & ea pfect. & Bernhardi Eincedling.
40. Cuius & pfect. V. Herring. Steinnich. 41. V. Kohnmayer.
42. Von ungeliefen. 43. Vom Meinen ^{bro. off} melf.
44. Facies & mores mense carum. 45. Caphys V. Pistor. E.

Vulpecula ex- coriata.

Per Ianum Cornarium Medicum Phisicum,
Hippocraticum in Schola Marpurgenſi.
Professore.

A. C. F.

Πρὸς τὴν λεοντὴν οὐ πάλαι κερδίω χανῶν,
Καὶ τὴν ἔωρ ἀλωπεκὴν ἀπώλεσε.

FRANCOFORTI, Apud Christianum
Egenolphum Hadamarium.

Menſe Martio, An. M. D. XLV.

69

Vulpecula ex-
collata.

Erasmus Conradus Medicus Philom.
Hippocratis in 2. h. M. 1791.
L. B. 1791.

50.413011

Vb 16
C 5148

A: 1451586 (w)

IANVS CORNARIVS MEDICVS

*Phisicus, Leonharto Fuchſio, Scholæ medicæ Tu-
bingenſis Profeſſori, Vulpeculam ex-
coriatam, ſiue Vulpinam.*

RIENNIVM iam Leonhar-
te Fuchſi, quum ſpecioſum illū
de ſtirpibus centonem inuul-
gaſſes, primum dico, Nam ut
audio, ſunt nobis expectandi
etiam ſecundus, et tertius, aut
fortaſſis plures: quaſi non ſatis moleſtiarum uel
ſpectantibus ſolū, nedum ementibus ac legen-
tibus, uno illo exhibuiſſes: uenit ad me amicus
quidam aſſerens ipſum uolumen, pulchre me-
hercles & picturatum, & adornatum, & planē
Fuchſio dignum. Biduum itaq; fateor, in eo per-
luſtrando perdi. Nam quum primus aſpectus
abblandiretur, & multa egregia polliceri uidere-
tur, quæ circa herbarum cognitionem, naturasq;
ac facultates, haſtenus omnes latuiſſent, nihil re-
peri præter ea quæ ex prioribus, tum ueteribus,
tum recentibus accepiſti: & quædam etiam ex
uulgaſſimis herbarijs libris tranſcripta. Maxi-
mam autem chartarum, earumq; regiarum par-

VVLPECULA

tem, in picturis consumptam uidi, ita ut etiā tu
 & omnes tui in eo opere auxiliarij, usq; ad min-
 gentem ad parietem, depicti totas paginas occu-
 paretis. Itaque euoluto codice uisum est ad præ-
 fationem redire, & rursus expendere, *Quid præ-
 stat tanto dignum promissor hiatu.* Et ecce mihi inter
 reliquas tuas iactationes, dum tu assumpta gra-
 uis censoris persona, insignem tuam stultitiam pa-
 lam iudicij loco proponis, dira imago occurrit,
 „ descripti cuiusdam à te in hæc uerba. Quòd ue-
 „ rò nonnulli Marcellum, Dioscoridis interpretē
 „ planè grammaticū esse iudicant, non magnope-
 „ re reprehendo. Sed quòd adiungunt eum in hac
 „ arte nō satis tritum, hoc faciunt more suo, ne nō
 „ palam omnibus insanire ac furere uideantur, dū
 „ ita sinistre ac temere de hoc uiro, multisq; alijs, de
 „ literis & re medica optimè meritis iudicare aus-
 „ dent. Ego uerò omni asseueratione affirmare ni-
 „ hil metuo, Marcellum in tanta etiam rerū omni-
 „ um caligine, plures herbas cognitās habuisse, q̃
 „ illi hodie, qui tam impudenter de fama illius &
 „ aliorum eruditorū detrahere nō uerentur. Hic
 „ ego, nonne hic Cornarius est, ad meipsum dice-
 „ bam, & quid adeò malè meritis est de Fuchsio,
 „ ut hic pro insano ac furioso traducatur? Hacte-
 nus

EXCORIATA.

nus passus sum ut Vulpecula illa mecum quasi col-
luserit, mea sublegerit ac surripuerit, ac sibi ada-
ptata, pro suis gestarit ac ostentarit. Rectam gra-
tiam reponit: & rectè dixit ille, Suadetq; licentia
luxum. & alter: Veterem ferendo iniuriam, inui-
tas nouam. Ego sum qui illi in præfatione com-
mentarijs meis medicis præmissa, apertis uerbis
cōcessi, ut scripta nostra hinc inde expilaret, ex
integris orationum ac præfationum nostrarum
periodis, sibi præliminares epistolas concinna-
ret: atq; adeò totum filum retextum sibi pro no-
uo sirmate indueret. Sed quid facias? dicas ioco
te indulgisse id quod factum iam erat, seriò acce-
ptum esse dicetur: asseras Vulpeculam te his uer-
bis impetuisse, negabit expressum esse nomen,
ad alium referri posse dicet: quicquid ages, astu
Vulpecula elabetur. Tandem uerò uisum est ni-
hil grauius contrà moliri, saltem in præfatione
aliqua Vulpeculam commune facere, ut non ita
palàm Leoni insultaret, naturalem illam formidi-
nem non penitus excuteret, & quam debet Regi
huius generis animantium reuerentiam præsta-
ret. Hoc itaq; consilio in præfatione ante episto-
las Hippocratis nuper à me conuersas ac editas,
hæc uerba scripsi. Quid uerò adijciam de illis

VVLPECULA

„ qui perfricta fronte alienis laboribus, uelut fuci
 „ apum mellificio, fruuntur, interim nec cellarum,
 „ nec fauorum structurā adiuuantes? Quanquam
 „ & sic tolerandi erant isti, si non totum mellificiū,
 „ uelut suum ostentarent: & si api benignæ uolu-
 „ cri suam gratiam esse sinerent. Et hætenus qui-
 „ dem furto, & rapinis clandestinis Vulpecula se
 „ subdolè sustentauit. Iam uerò etiam obgannire
 „ audet Leoni, qui & cor habet de illa ulciscendis
 „ & naribus minimè obesis præditus, illam indaga-
 „ re potest: & iustè, malè de ipso meritam, confice-
 „ re. Et profectò ipsa sibi ipsi, Germanico facto
 „ prouerbio, uates fuit, quum se apud pellificem in
 „ aqua excoriatoria reperendam dixit, Marsyæ
 „ uidelicet illius fatum subituram. Et bona spes mi-
 „ hierat Fuchsi, quum totum biennium sileres, te
 „ hanc commonefactionem legisse, expendisse, &
 „ ad sanam mentem rediisse, & bonam aliquando
 „ gratiam redditurum esse, pro his quæ indulgen-
 „ ter adeò à me abstulisses: & simul quoq; pelli tug
 „ te consulturum esse, ne apud pellionem in aqua
 „ excoriatoria, iuxta uaticinium tuum Germanico
 „ prouerbio celebratum, reperiretur. Sed surdo,
 „ ut uideo fabellam narraui, spem inanē alui. Pro-
 „ dñsti enim iam aliquanto apertius, aut ut rectius
 „ dicam

In der
 beyß fin
 den wir
 uns / so
 get der
 Fuchs.

EXCORIATA.

dicam, impudentius in arenam, & non solū Vulpeculam te esse declarasti, sed etiam talem Vulpeculam, quæ leonis robur, iuxta nomen adeò tuū præ se ferret. Sed tamē ut rursus nomini nostro parcas, aut fortassis ne exprimere quidem dignaris Cornarij nomen, quod tibi uel cogitatione ac memoria sola, ut arbitror, & cor, & nares iustè percellit. Prodiisti inquam, Vulpecula nouum tuum proponens κλέμμα. Cuius quidem inuulgæ diaccessoria quædam causa tibi fuisse uidetur, ut mihi hac occasione, ad ea quæ in præfatione ante Hippocratis epistolas scripsi, paulò antea relata, responderes. Nam in aphorismos Hippocratis cōmentandi, & in Galeni commentarios in eosdem annotandi, haud dubiè tibi causa duplex fuit: altera Leonicensi hac parte operam depressimendi ac castigandi: altera omnes superiores & Musæ recentem commentationem explodendi: quo uidelicet post reiectos omnes interpretes & expositores aphorismorum Hippocratis, & Galeni in ipsos commentariorum, solus Fuchsius pro γυναικῶν haberetur, ac regnaret. Sed de hoc rursus agemus. Iam uerò quæro ex te Fuchsi, quomodo tractari à me cupias, aut quam adeò gratiam tibi referri uelis, pro eo quòd in præfatione

tione commentariorum illorum in Hippocratis
 aphorismos tuorum (ut interim sic appellem) ca-
 „ lumniatrices illas uoces inuidiam mihi extorxisse
 dicis, dum furto & rapinis clandestinis Vulpecu-
 lam se subdolè sustentare scripsi. Non multis re-
 „ uellam quod dicis, te nihil tale de me meritum:
 aqua hæret Fuchsi. Audiuiſti enim quam mihi
 dederis iſtorum uerborum ſcribendorum occa-
 ſionem. Nullam eſſe in uerbis calumniã, ſed rem
 ueram ſimpliciter prolataſſe docebo: neque in te
 quicquam unquam fuiſſe aut eſſe, cui inuidere
 Cornariuſ debet, non obſcurè declarabo.
 Et hoc mox, de calumnia poſtea, proſectò ſi
 totam inuidiæ naturam expendo, nihil in te eſſe
 uideo, quod tibi inuidere debeam aut poſſim,
 non genus, non patriam, non ætatem, non glori-
 am, non diuitias, non doctrinam, non eruditio-
 nem, non ingenium, non eloquentiam, non pie-
 tatem, aut probitatem. Quum enim mihi i-
 gnotiſſimus ſis, quomodo tibi ea quæ mihi de te
 incognita ſunt inuidere poſſim? Si uerò ex edi-
 tis à te ſcriptis, mihi ingenium, aut eruditionem,
 aut eloquentiam tuam notam eſſe putas, atq; ita
 inuidere ea me tibi, longè falleris. Nō habes hæc
 ſed falſò tibi perſuades, talium quicquam ſupra
 uul.

vulgus tibi adesse. Ingenium est quidem, sed quale in Vulpecula quis requirat, astutum, & aliorum laboribus insidias struens. Eruditionem talem, planè subuentaneam, hostibus imprecor. Eloquentiam tot barbaris, tot solœcis refertam, expetat alius qui uolet. In summa, animi multum, mentis parum habes, ut ab omnium inuidia securus degere possis. Vnum est tamen, quod me tibi inuidere dicere possis, pellis illa speciosa, quam miris modis superbis, nec aliter te quàm Æsopi graculus alter iactas. Exuam enim te illa, & nudum expositum relinquam. Sed tamen tibi eam dono dabo, quo & tu ea diligentius inspecta, non calumniam, sed rem ueram me dixisse cognoscas. Nam ad alios ferè non erat opus: quum non Campesij, ac Montui solùm, & Puteani, & Brachelij, sed tandem etiam typographi, qui ne literarum quidem cognitionem sibi arrogant, eam alopecia, tuum nomen referente Vulpecula morbo, laborantem exhibent ac explodant. At uerò quum hanc pellē tibi in principio huius scripti, salutis loco adscripserim, iam etiam tibi confirmo, me eam mea causa non expetere, sed tibi dono datam esse, ut modò me tibi non inuidere eam dicere possis, sed etiam aliquam meam erga

VVLPECVLA

te benignitatem intelligere, quum morbo illius
consultum uelim. Si ergo Fuchsi hanc pellem à
me monitus ipse deposuisses, aut morbum indi-
es magis atq; magis, ut incurabilis redderetur,
proficientem, curare in tempore instituisses, non
opus esset iam desperatis ferè rebus, chirurgiam
me ac ferrum, ultima in desperatis morbis auxi-
lia adhibere. Nam quò d furtum tibi falsò, & per
calumniam non obiecerim, perpetuò te negatu-
rum esse uideo, nisi pellem detractam produxe-
ro. Non autem appello furtum, ueterum & alio-
rum testimonijs uti, & eorundem inuenta suis
addere. Hoc enim modo inquis de me, ipse suo
iudicio fur omnium maximus sit necesse erit. Nō
hoc appello furtum Fuchsi, præsertim tuū. Sed
furtum appello, q̃ omnia quæ hactenus multa
sub nomine tuo publicasti, ab alijs ex toto detra-
cta, tibi sumpstisti ac adscripsisti: quasi ppria hæc
essent inuenta. Hoc furtum tuum est. Hoc nomi-
ne mihi excoriandus es, ut ipse in pelle tua egre-
gia facinora tua intuearis. Atq; hinc iā sit aggres-
sionis initium. Anno Christi 1528. quū ex lon-
ga peregrinatione ultra citraq; oceanum magnū
mihi peracta, apud Liouones, Rutenos, Suecos,
Danos, Lubecceñ. Megalopyrgen. Bremen-
ses.

ses, Anglos, Phrysijs, Brabantos, Geldrenses ac
 Galliarnm partem, tandem iuxta amœnissimum
 aduersi Rheni tractum, ad Basileam usq; peruenis-
 sem, edidi ex officina Frobeniana libellum quen-
 dam, quem *ἐπιγραφῆς* siue enumerationem rei me-
 dicæ inscripsi. Non uolo iam dicere qualem, ta-
 lem certe, ut tu eum subtractum mox tuum fece-
 ris, et pro tua libidine transcriptum, Isagogen ap-
 pellaris. Hoc nega, & non ita esse proba, ego te
 uirum, non furem hac parte putabo. Edidi tum
 simul adiectam illi libello orationem, à me Basi-
 leæ habitam in initio prælectionis libri præno-
 tionum Hippocratis: Huius orationis si non bo-
 nam magnamq; partem, in epistolam nuncupa-
 toriam ante Hippocratis librum Epidemiorum
 sextum transcripsisti, ad uerbum fermè, fac de
 me quod uoles, ego te nullius furti in simulabo. Si
 autem in eo toto libro quicquàm uere tuum est,
 & non ad uerbum ex Galeno transcriptum, præ-
 ter ea quæ ex Galeno malè refers, & præter cauil-
 lationes illas, quibus Caluum priorem interpretē
 exagitas: dicas uolo mihi Galenum & Vulpecu-
 lam æquè ignotos esse: ut condonemus tibi, non
 multò melius Caluo plerasq; Hippocratis sen-
 tentias, à te conuersas, uelut breui ex nostra toti-

us Hippocratis conuersione uidebis. Neque uerò
 satis erat tibi ad eam epistolam nuncupatoriam
 absoluendam, quòd orationem meam magna ue
 lut dixi parte transcriptam, pro tuis uerbis usur
 pares, Sed aliam quoque præfationem meam
ἐνὶ συνήτοις expilasti, quam libellis aliquot Galeni ab
 Andernaco conuersis, & ex officina Frobenij e
 ditis præfixi. Quasi uerò Vulpeculam adeò dece
 ret leonina assumpta, & non longè maior tuo pe
 de hic calceus esset. Sed ita est Fuchsi, antea quàm
 corrogata quorundam opera ac consuetudine
 uteris, nulla à te præliminaris epistola edita est,
 quæ ex orationibus ac præfationibus meis, inte
 gras periodos transcriptas non habeat. Sic erra
 torum recentium Medicorum librum, quem to
 tum Leoniceno, & quibusdam alijs rapuisti, ne
 adornare quidem satis honestè potuisses, si non
 mihi meum Lampfacenum rudentem, cui aures
 prominent, utcumq; speciosè texerit: itemq; Ca
 tonis in medicos grauem censuram, ex præfatio
 ne mea in aphorismos Hippocratis, Rostochij,
 anno 26. habita, suffuratus esses. Cæterū de to
 to hoc opere nihil hic agere uolo. Habes Campe
 gios, habes Montuos, qui te in illi tractandis su
 perbire alienis plumis, uelut Æsopicam corni
 cem

EXCORIATA.

cem dicunt: & hydram te esse oportere, si de singulis quæ inuolasti, poena tibi luenda sit, scribunt. Nec desunt exagitatores tibi, Brachelij & Puteani, de quibus nondū trophœa erexisti. Ac uideor mihi iam satis clarè furta tua, quibus primum orbi innotescere uoluisti, declarasse: & nō falsō, neq; per calumniam dixisse, furto & rapinis clandestinis Vulpeculam se subdolè hæc tuus sustentasse. Et poteras ueniam reperire ab ætatis imprudentia, et animo iuuenili magna spirante: præsertim quum hæc scripta magna parte perierint, in piperis cucullos, & usum necessarium cōsumpta: nisi alio longè grauiore crimine te ipse infamasses. Et si enim in speciem quidem honesta & utilis res uideatur, & si recte fiat, laudem mereatur, priora scripta retractare, meliora facere, & ut Hippocratis uerbis dicam, τὰ πρότερα ὕστερον ἐπιδιασκευάζοντα ἢ βικώτερον ἐπελθῆν: tamen tu Fuchsi, hoc studium præ te ferens, merus impostor nobis apparuisti. Illam enim Isagogen tuā, mihi uelut ostendi, subtractam, non longè postea, quū tibi displiceret primus ille titulus, in cōpendiariam in artem medendi introductionem transmolesti, atq; ita parū mutato stylo, emptoribus circumuentis imposuisti, ut gemino aut am

VULPECULA

pliore precio coëmerent, quod prius habebant.
 Nec uerò hic quieuiſti, ſed quum neq; hic titulus
 ſatis ſpecioſus tibi uideretur, rurfus editū idem
 ſcriptum, Methodum ſeu rationem compendia-
 riam perueniendi ad ueram ſolidamq; Medici-
 nam appellati, multis ad priora additis, multis
 immutatis, *ὃν πᾶν τὸν πρὸς τὸ βέλτιον εἶδος μεταμορφωθέντων*,
 quo uidelicet Simia in purpura, Vulpecula uole-
 bam dicere, conſpicereris, & incautis emptori-
 bus facilius imponeres. At quo teneam uultum
 mutantem Protea modo? Putabam me tenere
 Fuchſium, erratorum recentium Medicorum
 autorem. Sed quàm ſubitam uideo metamor-
 phoſin, idem proſtat mihi in paradoxa transfor-
 matus. Sed ita tamen ut rurfus ornatus eiufmodi
 acceſſerit, qui poſſit illicere emptorem, uelut ad
 nouum opus, quum id dudū domi habeat. Hæc
 ſi non eſt impoſtura, ſi non fraus, ſi non fucus, et
 impudentia, tu mitiore uocabulo appella. Ego
 non poſſum aliter, quàm ficum ficum, ſcapham
 ſcapham appellare. Sed non ero hac parte longi-
 or, permittam te Montuo, qui tibi hic pellem
 probè contudit, ut etiam facilius ſit eam exco-
 riare. Num uerò hic quieti ſe dat Vulpecula, nec
 amplius mutare pergit? Minime gentiū, Ador-

nat

EXCORIATA.

nat enim tres apologias, contra tres parado-
 rum aduersarios: & quum repetita brassica occi-
 dat, & bis crambe mors sit: hic toties nos iugu-
 lat suis paradoxis, tam sæpe ingestis, tam sæpe an-
 tea ab alijs prærosis. Cytharædus Fuchsi, Ride-
 tur chorda qui semper oberrat eadem. At nos te
 admirabimur gladiatorio ut par erat animo, tan-
 quam pro focus ac aris, pro tuis paradoxis pu-
 gnantem, & semper idem *ἑωυτὸν*, eandem can-
 tilenam canentem. Debet esse aliquis etiam in bo-
 nis causis agendis modus. Nam bonæ causæ
 ineptis ac nimijs actionibus amittuntur, & si-
 cut ille dixit, nimium altercando ueritas amitti-
 tur: ut non mirū sit te longius actione prouectū,
 aliquando tota causa excidisse, id quod ipse satis
 de te in explicationibus, aut potius implicationi-
 bus tuis declaras. At neq; hoc satis est Vulpeculæ
 ad leoninam aspiranti, & regnū inter bestias cō-
 stituere molienti. Magna rursus impudentia, &
 spectantium ac eumentium impostura se trans-
 format, et tres illas apologias, quatuor librorum
 difficilium quæstionum titulo uendendas ac e-
 mendas proponit. Nam si primum & ultimum
 duernionem adimas, penitus eādē rem habes,
 numeris

VVLPECVLA

numeris etiam paginarum per omnia iisdem ex-
stantibus ac manentibus quibus prius. Quòd ue-
ro fraus hæc non sit typographi, exemplaria apo-
logiarum extrudere cupientis, sed Vulpeculæ ua-
ria pelle conspici uolentis, & alopeciam subinde
permutantis, & pluribus cognominibus ac titu-
lis gaudentis, præfatio noua præmissa manife-
stum facit, qua mutato Abbate Apologiarum tu-
tore, nouum Abbatem, difficultium questionum
admiratorem ac defensorem adsciscit. Non uolo
hic poenarum minis te terrere, non supplicia di-
ra intentare, quæ histuis flagitiosis imposturis
commeruisti. Contentus ero uulpina tua, quam
neq; ipse mihi, uelut dixi, expeto: Sed saltem tibi
inspiciendam detraho, quo criminibus agnitis
te emendes, & ad ueram ac sinceram medicorum
studiorum frugem te conferas. Nemo serò sape-
re incepit, qui uerè se & culpam suam agnouit.
Hoc est quod adhuc te fracturū esse spero, atq;
ea gratia aliquantò clementius te tracto. Hui cle-
mentia inquis, detrahare alicui pellem, & nudū
omnium iniuriæ expositum relinquere? Sic fie-
ri opusest Fuchsi, si ad uerā medicam musicam,
uero magistro Timotheo uti uelis: dediscere
priorem ἀρχαίαν, exuere uanam persuasionem,
&

E X C O R I A T A.

& sic te optimo artifice ad assequendam ueram
 artem, instituendum tradere, & pro Vuul-
 pina, ueram Hippocraticam *εὐσχημοσύνην* indue-
 re. Ac quæ quidem hætenus recensui furta tua,
 fraudesq; ac imposturas, silentio inuoluturus e-
 ram, tanquàm nulla iniuria, aut damnū, hinc ad
 me peruenisset: etiamsi reipublicæ medicę inter
 sit hæc cognita esse. Quum enim nihil in exempla-
 ria expenderim, sed ultrò oblata à typographis
 acceperim, hac parte indemnis ipse, de reliqua in-
 iuria te mihi sic excusabam. Honestum est in-
 quam, magnorum ducum non facta solū, sed
 dicta etiam ac scripta sequi ac usurpare. Agno-
 scet aliquando beneficium Fuchsius, & dignam
 talionem tibi repondet. At uerò dum hoc sem-
 per expecto, neque unquam usquam te mei men-
 tionem facere uideo, tanquàm is sim, de quo tu
 penitus ignores, et quem ne uiuere quidem scias:
 offertur mihi cento ille tuus de stirpibus, in cuius
 præfatione mihi meritam gratiam reponis, uer-
 bis ab initio à me relatis. Ad quæ uerba etiamsi ad
 huc suffecisset mihi, id tibi responsum esse, quod
 suprà relatum in præfatione ante Hippocratis
 epistolas à me scriptum est: tamen quum postea
 compererim, te in recens editorum commenta-
 riorum ac annotationum tuarum, ut uocas, in

VVLPECULA

Hypocratis aphorismos, & in Galeni in eor-
dem commentarios præfatione, multa contra
me producere, quæ in reuellendo Vulpeculæ fur-
ta & rapinas, tum improbitatem, tum ingratitu-
dinem tuam erga me coarguunt: & intelligam
etiam quòd solus tibi resto, post tot aduersarios
à te uelut superatos, prosternendus ac conculcan-
dus, audacia uires Vulpeculæ longè excedente:
age Vulpecula primo hoc congressu, uel pellem
tuam defende, uel iam è dimidio detractam, totā
mihi exue. Ac dic mihi, nonne maligna & ingens
improbitas est ea, quum in nulla parte scriptorū
meorum apertè & nominatim læsus sis, sed hinc
multū adiutus, plerisq; etiam pro tuis usus, inde
sumere occasionem in me debacchandi, quòd in
commentarijs meis medicis, in Galenum κατὰ τό-
πος scriptis, Marcellum grammaticū planè Dio-
scoridis interpretem appellarim, & in hac arte
nō satis etiam tritū. Hic enim tu, egregius scilicet
Marcelli propugnator, primam eius dicti partē
,, non magnopere te repræhendere dicis. Sed q̃
,, adijciunt inquis, eum in hac arte nō satis tritum,
,, hoc faciunt more suo, ne non palām omnibus in-
,, sanire ac furere uideantur, dum ita sinistre ac te-
,, mere de hoc uiro, multisq; alijs, de literis & re me-
dica

EXCORIATA.

dica optimè meritis iudicare audent. Certè ego,,
 quum hæc tua uerba sæpe mecum expenderem,
 subinde ò os impudens, ò ingrata bestia dixi.
 Hoc non est id quod fues faciunt, quæ in alueo-
 lum unde pastæ sunt cacant? & quod bestia fa-
 ciunt, quæ in eam aquam unde paulò ante po-
 tarunt, uentrem exonerant? Hoc ne aliena insa-
 nia frui, aut suã prodere est, aut utrumq; simul?
 insanire cum dicere, ex quo uelut dixi, tam mul-
 ta sublegisti, tam multa usurpasti, & ex quo etiã
 recens editas annotationes tuas in Galeni de sa-
 nitate tuenda libros bona ex parte (quæ enim
 mala sunt, tua sunt) consarcinasti, eandem per
 omnia Vulpeculam agens, & nõnulli, aliqui, aliq;
 appellationibus, clanculum uel citanseundem,
 uel repræhendens. Hæc ego sæpe mecum Fuch-
 si. Quæro autem ex te, & responde bona fide ac
 conscientia, si quam habes, Marcelli uiri peregri-
 ni ac tibi ignoti, & cuius penitus nihil ad te per-
 tinet, defensionem honestius ne te assumpsisse pu-
 tas? aut turpius hoc fecisse, quòd me, etiam si nõ
 nominaueris, pro insano ac furioso, propter te-
 merarium ac sinistrum, uelut dicis iudicium, tra-
 ducere ausus es, quẽ magno in te merito, ut mu-
 tũ, propter scripta, magistruũ uenerari debebas?

Oportet certè Fuchsi, neq; sanam mentem, neq;
 sensum communem, tum tibi fuisse, quū illa uer-
 ba de me proderes, præsertim quum non alia
 quàm iureiurandi ratione, dictum confirmare
 uelles, ad quod præstandum qui ultrò se offe-
 runt, neq; in forensibus causis admitti solent. E-
 go uerò inquis, omni asseueratione affirmare ni-
 hil metuo, Marcellum in tanta etiam rerum om-
 nium caligine, plures herbas cognitās habuisse,
 magisq; grammaticum fuisse, quàm illi hodie
 qui tam impudenter de fama illius & aliorum e-
 ruditorum detrahere non uerentur. Si hoc est o-
 Fuchsi argumentari, & probabiliter saltem disse-
 rere (Nam demonstrationes à te nemo requisie-
 rit) & non potius conceptis uerbis, citra omnem
 necessitatem, ex sola maleuolentia, Imò etiam cō-
 tra tuā cōscientiam peierare: persuaseris mihi eti-
 am Dædalæis acceptis alis, per cœlum te tranare
 posse. Fortassis autem & hoc tentabis aliquādo.
 Quid enim metuas, qui peierare non metuis, in
 re adeò apud omnes bonos ac doctos, quibus
 uterq; Marcellus dico & ego, ex scriptis ac de
 græcis conuersis notus est, confessus? Atq; hæc
 quidem respondere ad malignum tuum iudici-
 um, periurio confirmatum, uolui. Reuertar iam
 ad

EXCORIATA.

ad tuam in Hippocratis aphorismos prefationē,
inqua quod negasti, uere uidelicet furtum ac
rapinas tibi à me obiecta esse, id suprà satis pro-
baui: & nunc uel his tuis ut appellas, in eisdem
aphorismos cōmentarijs, & in Galeni cōmenta-
ria annotationibus, clarissimè probare possum,
te nihil nisi furta ac rapinas spirare, cogitare, ac
in publicum producere. Quid enim aliud facis
quàm quòd Galenum subinde malè intellectum,
& præter morem etiam aliàs suum, in his cōmen-
tarijs succinctum, modò amplius decurtas, mo-
dò nimis longum facis, & à sententia excidis, mo-
dò deprauas? Tuæ enim in Galeni commenta-
ria annotationes, nihil aliud sunt quàm Leonice-
næ uersionis nouæ deprauationes: quum in Ve-
neto et Basiliens. Galeni exemplari latino, Leoni-
ceni translatio, non cum his mendis, quas tu pro-
ducis, sit edita: neq; etiam proxima totius Gale-
ni futura editio, cum his mendis prodibit, sed
cum aliquot locis amplius emendatis in publicū
per nos edetur. Sed uideor mihi Vulpeculæ inge-
nium intelligere. In emendatam illam Leoniceni
editionem ueterē annotare uoluisti, ut tu earum
castigationum, quæ iam plus quadriennium ex-
tant, primus autor esse uiderere: & ut ipsas unā

cum meis, nondum quidem editis, sed tamen typographo unâ cū maiore totius Galeni à me castigati parte oblatis, tibi aliquando adscriberes, atq; ita nondum in lucem natas præriperes. Hæ sunt tuæ mercuriales artes Fuchsi, quibus te nobilem facere studes. Producam autem ex his in quos obiter incidi, unum atq; alterum locum, ex quibus & tuarum artium, & deprauationis ueræ Galeni lectionis, manifestissimum exemplū omnibus conspicuum proponis. Itaq; in commentarium Galeni in aphorismū Hippocratis lxiij. quartæ sectionis sic annotas. *Optimum*) græce est bonum. *Dextrum ilium*) græce est dextrum hypochondrium. *Hepati*) addendū uidelicet. At qui hæc tria loca iam sunt in impressis codicibus, quos suprà nominaui, castigati. Legit enim primum, pro optimum, bonum. deinde pro dextrū ilium, dextra præcordia, pluraliter, etiam si singulariter in græco habeatur: melius tamen quàm tu dextrum hypochondrium substituis. Et postremum, uisceri hoc est hepati, expressum habetur: melius quàm tu uisceri hepati uidelicet, legendum dicis: ita ut neq; in his locis, neq; per totum opus, tuis annotationibus opus fuisset. Sequitur ibidem quartus locus, quem penitus deprauas

EXCORIATA.

prauas. *Expurgato enim ipso &c.* Hic locus in
 quis, in omnibus tam græcis, quàm latinis codi-
 cibus deprauatus est, emendandus autem in hūc
 modū erit. Μὴ καθαιρεμένου γὰρ ἐκ τῶ τοῦ αἵματος, ἢ
 τῆς χολῆς μὴ μεταλαμβάνομένης ἐκ τῶν φλεβῶν εἰς τοὺς χολοδ' ο'
 χους πόρους, εἰ μὴ τε ἐμφραξίς τις γένηται κατὰ τὴν μεταλαμ-
 βανόντων χωρίων, εἰάντε φλεγμονέτις. hoc est, Non expur-
 gato enim qui in ipso est sanguine, neque bile
 translata ex uenis ad meatus bilem excipientes, si
 ue obstructio aliqua fuerit in locis per quæ trās-
 fertur, siue inflammatio &c. Sic Fuchsi rectissi-
 mam Galeni lectionem deprauare audes? O si
 totus Galenus ita à Fuchsio emendatus extaret,
 quale monstrum optime Galene effectus esses.
 Sed insigne dedisti & eruditionis & iudicii spe-
 cimen, in græcis Galeni codicibus à te reuisis ac
 correctis, quomodo bonos & rectos libros, ma-
 los & prauos facere oporteat. Est autem hic Ga-
 leni locus rectissimus, uelut in omnibus codici-
 bus habetur, ut uidelicet μὴ particula negatiua,
 & ante uocē καθαιρεμένου, & ante μεταλαμβάνομένης,
 per te intrusa eximatur, ac desit, sicut in omnibus
 libris deest. Id quod ipse haud dubie animad-
 uertisses, si græca intelligeres. Primum enim ita
 fieri solere Galenus dicit, & si quid impediāt, ne-
 cesse

cesse esse prohiberi. Sic itaq; ea uerba reddita a
 nobis, aliquando in nostra castigatione legen-
 tur. Quū enim purgetur in ipso sanguis, & bilis
 ex uenis in meatus bilis susceptorios transsuma-
 tur, siue obstructio fuerit in locis ad quæ transfer-
 tur, siue inflammatio aliqua, uel durus tumor, ne-
 cessarium est omnino nō expurgari sanguinem,
 & unā cum ipso bilem per totum corpus ferri,
 hincq; morbū regiū generari. Alter locus sit hic,
 qui uirgis etiam in puero corrigendus erat, si
 grāmaticam apertam non solū nō intelligeret,
 sed etiam uitare conaretur. In quartū igitur con-
 mentarium Galeni in aphorismum Hippocratis
 quartum sextæ sectionis sic annotas. *Neq; enim*
radices.) οὐ γὰρ δὴ πού τὰς μὲν ρίζας ψυχῶν διαφθείρει δύναμις
 ταὶ τὸ δ' ἡλκωμένον ἐὰν σωεπλουῶσθαι. Sed mea senten-
 tia non rectè. Legendum enim, οἱ γὰρ δὴ πού τὰς μὲν
 ρίζας τῶν ψυχῶν διαφθείρει διαύνηται, τὸ δ' ἡλκωμένον οὐκ ἐὰν
 σωεπλουῶσθαι. Id est, Hi enim, humores nimirum
 prauī utiq; radices quidem pilorum corrumpere
 possunt, locū uerō exulceratum non permittunt
 cicatrice obduci. Sic autem esse legendum
 antiquus interpres ostendit, qui præsentem locū
 ita conuertit. Qui ex necessitate non permittant
 ulcera sanari. Leonicens sententiam quidem
 hanc

EXCORIATA.

hanc expressit, atqui obscurius inquit. Neq;,,
 enim radices quidem pilorum possunt corrum-,,
 pere, loca autem ulcerata permittere ad cicatricē,,
 peruenire. Hoc est, fieri non potest ut radices pi-,,
 lorum corrumpant, & subinde ulcerata loca ad,,
 cicatricem peruenire permittant. Alij codices ita,,
 legunt, οὐ γὰρ εἴγε τὰς μὲν ρίζας τῶν τριχῶν διαφθείρειν δύ-,,
 νανται, τὸ ἡλωμένον ἔουσι σωεπλουῦσθαι. Neq; enim si,,
 radices pilorum possunt corrumpere, loca ulcera,,
 ta ad cicatricem peruenire sinent. In his Fuchsi,,
 & improbitatem tuam, & extremam linguæ
 græce ignorantiam prodis. Ignorantiam qui-
 dem, quòd locum rectissimè habentem, dum nō
 intelligis grammaticam, emendas, atq; ita depra-
 uas. Improbitatem uerò, quòd aliàs perpetuò dis-
 simulans te Leonici uersionem à Iul. Martia-
 no Rota emendatam uidisse, hic eius lectionem
 citas. Alij codices inquis, sic legunt: Et subdis
 uerba eius quæ reposuit pro ueteri ipsius Leoni-
 ceni uersione. Quo tuo facto, & furacitatis tuæ *
 improbitatem, et iudicij puerilitatem declaras,
 ut ne dicam iniuriā illi uiro te facere, hæc ita pro-
 dendo, quasi ille habuisset, aut sequutus esset
 hanc lectionem: quum hanc quam tu damnas
 uerissimam lectionem, ita rectissime expresserit.

Talis est tua etiam illa longa emendatio, imò de-
prauatio, in commentarium Galeni, in aphorif-
mum eiusdem sectionis decimum octauum. Vbi
una uox Galeno restituta, nempe *Βαθείας*, pro *ἐπι-
πολῆς* scribatur, totam sententiam ratam ac sanā
facit. Hoc autem faciendum esse, ex præcedente
linea octaua docemur. Talia sunt omnia tua in
hoc opere Fuchsi, qualia sanè etiam in alijs omni-
bus tuis esse probaui, et pluribus, si ita uideretur,
apertissimè declarare possem. Sed ero his con-
tentus, si unum adhuc locum ex Hippocrate per
te adductum, hic adscripsero. Sic ergo scribis in
xxviij. aphorismum eiusdem sectionis. Cæterum
,, aqua inter cutem laborantes, ascite præsertim,
,, esse secandos & urendos, Hippocrates quoq; in
,, libro de locis in homine his uerbis docet, *φάρμακ
,, καὶ* inquit, *πιπίσκειν ὑφ' ὧν ὑδὼρ καθαίρεται. καὶ σιτία τὰ φλε
,, γματῶ δ' ἐς αἶτα διδόναι. καὶ δὲ μὴ θ' οὕτω ῥέων γενήσεται, καὶ εἰς ὡς λε
,, πτότατα καὶ ὡς ἐπιπολαίοτατα, ὅπως τὸ ὑδὼρ ἴσχειν δύνῃ, περὶ
,, τοῦ ὀμφαλοῦ κύκλου, καὶ ἐς τὸν ὀμφαλὸν μίαν, καὶ ἀφίεναι ἐκ
,, τῆς ἡμέρας. τῶν νόσημάτων δὲ τὰ ἐπικινδυνώτατα τὸν εἶναι ἐν τού
,, τοις παρὰ κινδυνώεντι χεῖ. ἐπιτυχῶν μὲν γὰρ ὑγιᾶ ποιεῖσιν. ἀντ
,, χήτας δ' ὅπως καὶ ὡς ἐμελλε γίνεσθαι, τοῦτο ἔπαθε παιδίῳ δὲ
,, χεῖ ὑδρωπαῶδες ἰᾶσθαι. τὰ οἰδέντα καὶ ὑδατος ἔμπλοκα ἐξοί
,, γεν μαχαλίστω, πυνκὰ καὶ σμικρὰ ἐξοίγοντα. ἐξοίγει δ' ἐν μέρε
,, ἐκαστῷ τοῦ σώματος, καὶ πυρρῇσι χεῖσασθαι, καὶ αἰς τὸν ἐξοιγόμε
,, νον χεῖν δερματι γράω φαρμάκω. Hoc est, Medicamenta
pro-*

EXCORIATA.

propinato quibus aqua purgat, cibosq; maximè „
 pituitosos porrigito. Quòd si uerò ne sic quidè „
 leueſt, q̃ subtiliſſimè, et in ſuperficie maximè uri „
 to, ut aqua in circuitu umbilici emergere queat. „
 Per umbilicum autem minime extrahito, & emit „
 tito quotidie, quoniam morborum periculoſiſſi „
 mus eſt. Oportet autem in illis periculum facere. „
 Si enim ſuccedit, ſanum facies. Sin fruſtratus fue „
 ris, quod, & ut fieri debebat, hoc paſſus eſt. Pue „
 rorum autem aquam inter cutem ſic curare o „
 portet. Tumidas & aquæ plenās partes gladio „
 aperito. Crebrò autem & parum aperire opor „
 tet, & in unaqua; corporis parte, fomentisq; u „
 tendum, & nunquàm non pars aperta calefaciē „
 te medicamento linienda, Hæc Hippocrates. „
 quæ quidem Caluus, ut alia ferè omnia, miſerri „
 mè tranſtulit, Nos locum qui in Aldino codice „
 eſt notatus aſterifco, depratum eſſe putamus. „
 Neq; enim umbilicus ipſe incidendus erit, ſed ſe „
 ctiones iuxta umbilicum, & in ambitu eius faciē „
 dæ. Quod teſtatur etiam Hippocrates in lib. de „
 externis morbis, in quiens τέμνεται δὲ ἢ παρὰ τὸν ὀμ „
 φάλον. ſecatur autem iuxta umbilicum. Hanc „
 ſententiam Fuchſi, propterea adſcribendam du „
 xi, ut tibi declarem, te non ſolùm Hippocratem

ac Galenum non intelligere, uel quod ad gram-
 maticam saltem pertinet : Sed etiam omnibus lo-
 cis quos adducis corrumpere ac deprauere : &
 optimo Caluo, non quidem bono Hippocratis
 interpreti, te sæpe iniquè insultare : quum ipse
 nusquàm melior interpres uidearis. Subscribam
 autem meam conuersionem, ante decem plus
 minus annos factam, & nunc tandem cum tota
 Hippocratis operū per me facta ad Latinos con-
 uersione, ad ipsa præla aspirantem, quo interim
 & hoc ex me discas, & à tantis autoribus in po-
 sterū abstineas, aut omnino prudentius eosdem
 tractes, & tuis ac aliorū studijs, ad quos tua per-
 ueniunt, melius consulas. Medicamenta in potu
 exhibenda sunt quæ aquam purgent, & edulia
 quàm potuitosissima offerenda. Si uerò neq; sic
 leuior fiat, inurendæ sunt crustæ quàm tenuissi-
 mæ, & quàm maxime in superficie, quo aquam
 continere possis, circum circa umbilicum, et unā
 in umbilicum, & emittere singulis diebus. Quū
 enim morbus periculosissimus sit, in his periclita-
 ri oportet. Si enim successerit, sanum facies : sin-
 minus, quod etiam aliàs futurū erat, id ipsum per-
 petitur. Cæterum in puero hydropem sic cura-
 re oportet. Partes tumidæ & aqua plenæ ape-
 riendæ

EXCORIATA.

riendæ sunt scalpello, & frequenter ac parum e-
ducendum est. Educendum autem est à singulis
corporis partibus, & fomentis utendum, & sem-
per locum apertum unde eduxeris calfactorio
medicamēto illines. Haftenus per me Hippocra-
tes. Verùm longius prouehor Fuchsi, in te nobi-
litando & uotis his tuis ante multos annos expe-
titis satisfaciendo. Non uerbum unum amplius
de tuis scriptis faciam, ubi unum adhuc insigne
κλέμμα tuum produxero. Sunt autem libri quin-
que de sanandis morbis, in quibus meus bonus
Galenus κατὰ τόπους, & Aëtius à me conuersi, u-
terq; tibi credo, pro personis introducti loquun-
tur, ac totam fabulam peragunt, nisi quòd ali-
quando Paulus Ægineta, & Alexander Trallia-
nus, ad partes uocati intermiscuntur, & Fuchsi-
us ipse Calliopius interdum interfatur, aut poti-
us sceptro innuit. Redibo ad præfationem tuam
aphorismis Hippocratis præmissam, ut nihil o-
mittam, sed una uice & uotis tuis, & instituto
meo satisfaciam. Et haftenus quidem probaui ti-
bi furtum à me non falsò, neq; per calumniam es-
se obiectum, neq; te in nominis tui existimatione
tuenda ac regenda, uelut ais, nihil effecisse, quòd
tamen uelut caput defensionis tuæ esse uidebat.

VVLPECULA

Ostendi etiam in te nihil esse quod tibi inuidere possim. Hoc iam mihi dolet, quod omnino spem mihi eximis, fore ut unquam à tuis furtis ac impo-
 „ sturis desistas. Nec ab hoc instituto inquis, patie
 „ mur nos auocare Leonem illum rugientem, &
 „ foenum in cornu habentem, naribusq; ad uncis
 „ nimium indulgentem. Non offendor istis com-
 pellationibus ad regiam animantem spectanti-
 bus. Tu modo Vulpecula esse desinas, & aliquan-
 do verus Leo, pro Cumano fieri satagas. Quod
 si non feceris, memineris te cōmonitum à me esse,
 me recte cecinisse, te non iuste saltasse: si fortè
 contigerit ut è scena ac Theatro explodaris, aut
 totus eijciaris. Cæterum quod iniqua mea de
 „ multis bonis, doctis, atq; de studijs optime meri-
 „ tis uiris iudicia, de inuidia mea abundè testari
 scribis, ferendum mihi non est, sed & falsissimū
 hoc esse, & merum mendacium tuum, claris ar-
 gumentis conuincam. Quod si huius mendacij
 confingendi occasionem, ex epistola commenta-
 rijs meis medicis, in Galeni libros x. κατὰ τόπους,
 scriptis præmissa accepisti, ubi cum quorundā
 huius seculi scriptis, quæ isthic nominatim ex-
 pressi, ut clām esse non possit de quibus loquar,
 nihil commune nobis esse scripsi: primum illud
 dabis,

EXCORIATA.

dabis, uel contrarium probabis, illos neq; doctos, neq; de studijs bene, nedum optimè meritos esse, quos illic reprobauit, & cum quibus nihil mihi commune esse dixi. Et neq; te adeò Fuchsi, ut clarè intelligas, tum inter doctos ac de studijs bene meritos, à me habitum esse scito, aut etiam nunc haberi: quum iam à me subdolos alienorum scriptorum fur, & studiosorum impostor sis declaratus. Et ut simpliciter fatear, ad te concessio illa pertinet, de me ac meis scriptis expilandis, quam isthic legis, & cuius suprà in initio huius scripti mentionem feci. Non enim uidebã quomodo prohibere te possim. Quare quod factum à te iam uideram, ultro in posterum etiã concedebam. Itaq; non sunt iniqua iudicia mea, sed iusta & uera, & ad studiosorum iudicia informanda utilia, quæ de indoctis ac ineptis quorundam centonibus potruli. Nam de bonitate illorum neq; dixi, neq; dicere attinebat eo loco, etiam si nota fuisset, sicut ignotissima mihi existit: nisi quantum ex scriptorum utilitate colligi potest, cuius exemplum tibi in te ipso proposui. At si mendacium tuum inde confinxisti, quòd Plinium, Angelum Politianum, & Budæum, uiros citra meum suffragiũ doctiss. ac de optimis studijs optimè

optimè meritos, alicubi lapsasse, alicubi me dece-
 pisse, in illis ipsis commentarijs, loco ita ferente
 scripsi, hoc iudicio, non liuore factum esse scito.
 Prioribus enim duobus mortuis inuidere non
 potui. Tertium tum adhuc uiuum, si non pluri-
 mi fecissem, non ita de ipso scripsissem, quòd ali-
 quando etiam magnis uiris imponat nimia circa
 uoces explanandas curiositas. Et crede mihi
 Fuchsi, tantorum uirorum umbras etià apud ma-
 nes, tales notas ex iudicio doctorum hominum
 profectas magis amplecti, si quis modò sensus ea-
 rum ad ipsos perueniat, quàm si à te aut tui simili-
 bus, instituto in hoc solum opere, laudibus ad
 coelum usq; ferrentur. Hanc autem coniecturam
 ex uiuis sumo, inter quos ut quisq; laude dignis-
 simus est, ita optimi ac doctissimi cuiusq; iudicio
 maximè gaudet, & ut probari expetit, ita & im-
 probari facilimè fert, hoc è iudicio profectum a-
 gnoscens: ignominiam uerò duceus, si ab impro-
 bo aut indocto laudetur. Quòd si adhuc ad alios
 se iniqua ut tu uocas, iudicia mea extendunt, cer-
 tè hi nominati non sunt: & personis pepercì, de
 uicijs aut erroribus dicere satis esse putauì, quo
 ne aliqui circumuenirentur, & illi etiam in poste-
 rum sibi cauèrent. Hanc iudicij mei rationem
 scio

EXCORIATA.

scio & doctis usitatam esse, & nullum bonum utrum improbare posse. Neq; hac parte curo quid Fuchsius, aut Hasius sentiat. Quod uerò subdis: Optarem itaq; ut furori illi, frœnum imponat. Et rursus, Spes est annos furorem illum, non nihil repressuros esse &c. Hoc certè uotum, & hæc spes, tibi non conducit. Si enim furere Cornarius cessauerit, quod furetur Fuchsius nō habebit. Hic furor Hippocratem totum iam ad decem restantes adhuc paginas absolutum, latinum exhibebit. Hic furor totū Galenū, magna ex parte ad latinos à me conuersum, reliquis aliorum translationibus diligentissimè per me castigatis, citius quàm credere possis, proponet. Hic furor lxiij. diurnaliorum libros, in Hippocrate à me scribendos, Deo dante, & uita comite absoluet. O quàm magnus & spaciosus campus Vulpeculæ patebit ad prædam excurrendi, & artes suas exercendi. Non dico quòd hoc facere debeas, aut quòd hoc facere tibi liceat (quantū quid non liceat, in publicis factis operibus ac doctrinis, quorum nullam priuatam possessionem quis sibi uendicare possit) Sed ut ad meliorem mentem mutatus, his rectè & ingenuo pectore utaris, & honestæ arti quam profiteris, &

VVLPECVLA

celeberrimo illi loco in quē suffectus es, nullā ampliore ignominiam accerfas. Sit satis semel tibi pellem detractā esse: mutata pelle, muta mores, quos mutando pilos, mutare hactenus noluisti. Puta te iam esse uelut tabulam rasam, in quam si honesta exaraueris, honorem: sin minus, & dolorem & æternū dedecus tibi paries. Hæc oīa quæ hactenus perpetrata sunt, una litura delere potest, & ipse hæc mea, spōgia inducta obliterabo. Imò honestam mihi, non turpem tibi *παλιωδία* canere paratus sum, si agnoscere ueritatem & ad meliorem mentem te conuertere uidero. Dabo hoc sacratissimæ religionis nostræ Christianæ pietati. Dabo multis nostris isthic præsertim communibus amicis, itemq; illis quos alibi fortassis habemus. Dabo etiā tibi, quem inter istas in me immerentem debacchationes, ipsa ueritas coëgit uerba omnibus & prioribus, & posterioribus dissona proferre, ac quod res est fateri. Nūquam tamen inquis in eam rapiar dementiam, ut in his conscribendis, eius non unice operam et diligentiam probem. Aperta est confessio Fuchsi, & quæ reliqua omnia ab hac diuersa, animi quandam *νεανικὴν ἀκρίβειαν* extudisse tibi declarat. Eiusdem iuuenilis impotentia, ac infirmi iudicii

&

& hoc est, quòd mox à te scriptum sequitur. Vt
 cunq; enim inquis, ueterum scriptis tua exornes „
 ac polias, iudicio tamen opus erit, ut illis com. „
 mode & in loco utaris, atq; ne falsa pro ueris ar. „
 ripias, ac singula ridiculè tuis inferas. Agnosco „
 iuuenem γεροντοδιδάσκαλον: quanquàm si picturæ
 tuæ inscriptio non fallit, non sum toto biennio
 te natu maior. Sentis multa esse in commentarijs
 meis medicis (quod unum opus credo satis ha-
 ctenus Cornarij erga bona studia uoluntatem
 declarauit) quæ non sunt ita in loco adducta:
 quædam etiam falsa pro ueris arrepta: quædam
 ridiculè inserta. Potest ita esse ut tu sentis, tuo iu-
 dicio. Potest etiam uideri tibi, & non ita esse,
 certè si tu hic esses aliter sentias. Ergo quum hos
 commentarios pararem, non audebam mihi
 promittere, ut pluribus talibus prodendis suffe-
 cturus essem. Itaq; cogitabam apud me, quic-
 quid uaria ac multiplici lectione didicissem ac
 obseruassem, id totū ex omni occasione in studio-
 rum gratiam in unum congerere: & propte-
 rea non expositiones, non enarrationes, non sim-
 pliciter commentarios, in libros Galeni, de con-
 positione pharmacorum secundum locos, inscri-
 psi, sed cum additione, cōmentarios medicos ap-

pellauit, ut in quos etiam alia ad rem medicam cō
 moda coaceruassem: Imò etiā ex alijs autoribus
 multos locos adduxissem, quod me facturum es
 se, & in operis titulo, & in præfatione pollicitus
 eram. Hoc itaq; præstare necesse fuit. Et hoc mo
 do factum est, ut sexcenti loci isthic habeantur;
 uel à me primū inuenti, uel in optimis quibusq;
 utriusq; linguæ autoribus, præsertim medicis a
 nimaduersi, uel explicati, uel emendati, ac resti
 tuti. Sitalis unus est in omnibus tuis rapinis
 Fuchsi, ego omnes illos meos, tuos ex asse faciam;
 neq; quicquam mihi inde unquam adscribam.
 Habes autem facti mei multa in Galeni, itemq;
 aliorum tum ueterum, tum recentium commen
 tarijs exempla: & multa haud grauātē ferunt
 commentarij, quæ iusti libri scriptum superflue
 & onerosē grauarent. Ridicula uerò si quæ tibi
 mea uidentur, immeritō accusantur. Poterant ti
 bi eo ipso quod ridicula sunt, in delicijs esse, &
 animū exhilarare. Est autem non exigua gratia
 eius qui pariter delectat, & prodest. Quanquā
 petulantiam & leuitatē ingenij declaret is, qui id
 quod & docendi, & discendi gratia in discepta
 tionem propositum est, uelut stolidum irridet.
 At falsa si qua sunt pro ueris à me arrepta, nullus
 prohibeo

E X C O R I A T A.

prohibeo quin redarguas, ac doceas meliora ac
 rectiora. habebo etiam gratiam, si beneuolus do-
 cueris, Non. n. per hoc pax & concordia uiola-
 uelut tu dicis, sed initur & firmatur, si ueritatem
 uterq; nostris opinionibus præferemus. Hoc. n.
 eo uolui, quòd in hanc sententiam, uel non mul-
 tum diuersam, aliquoties scripsi, me mea pro ora-
 culis non edere. Porro si quid superest in tuis pa-
 rum consideratis in me inuectionibus reuellen-
 dum, id totum tibi ignosco. Nam quod de melli-
 ficio tuo tractas, & quod simplici adeò confessio „
 ne contestaris, te non temere alicuius noui placi „
 ti autorem fore, ita mihi iucundum lectu fuit, ut
 dudū non ita suauē risum mihi ulla res mouerit.
 Itaq; referam hanc gratiam : & quod expetere
 uideris, Imò quod expressis uerbis præstare di- „
 cis, ut eos qui idem quod ego facere pro uirili „
 sua conantur exosculer, ac ut strenuè pergant „
 exhorter, quo collatis ita mutuis operis, barba- „
 ries omnis profligatur : hoc iam faciam, & breui
 summa totum complectar : & sit satis, totum tri-
 duum mihi in his conquirendis ac scribendis pe-
 riisse. Te igitur Fuchsi imprimis hortor ac admo-
 neo, & in te omnes idem conantes admonitos ef-
 fe uolo, ut à uanis, ineptis, minimè ingenuis, fura-

VVLPECVLA

cibus, ac nullam utilitatem afferentibus libellis
scribendis, in totum abstineatis: totum hoc scri
ptionis *κακόβες* deponatis: impostores esse desina
tis: ueram medicinā ueterem Hippocraticam, &
Galenicam, super illam firmatam ac fundatam
amplectamini: nihil ad uanam gloriam, omnia
ad honestissimæ artis decus & honorem facia
tis: ueræ apes, non fuci esse studeatis: bona mel
lificia, non *κακῶνες* paretis: & sic me amico &
auxiliario, si ita uisum fuerit, utamini. Sin secus
feceritis, ne me uestrarum partium esse putetis.
Neq; enim amicum me uobis esse sentietis. Va
le, & te mihi in utram uoles partem approba.
Marpurgi Hessorum, calen. Martijs, 1545.

FRANCOFORTI, Apud Christianum
Egenolphum Hadamarium.

An. M. D. XLV. Mense Martio.

